

Finansdepartementet 16. oktober 2009

**Høringsnotat – forslag om søksmålsfrister i
merverdiavgiftsloven og tolloven**

1. Innledning og sammendrag

Finansdepartementet sender på høring et forslag om å innføre søksmålsfrister i merverdiavgiftsloven og tolloven.

I merverdiavgiftsloven foreslås det at avgiftspliktige må gå til sak om prøving av avgiftsoppgjør innen en frist på seks måneder regnet fra utløpet av den terminen avgiftsoppgjøret gjelder eller fra melding om vedtak blir sendt den avgiftspliktige. Søksmålsfristen regnes fra utløpet av terminen i de tilfellene den avgiftspliktige går til sak for å få prøvet gyldigheten av et avgiftsoppgjør som er basert på omsetningsoppgaven han eller hun har levert inn. Fristen regnes fra tidspunktet melding ble sendt når den avgiftspliktige angriper et vedtak avgiftsmyndighetene har fattet i medhold av merverdiavgiftsloven.

I tolloven foreslås det at en tollskyldner må gå til sak om prøving av tollvedtak innen en frist på seks måneder regnet fra melding om vedtaket ble sendt tollskyldneren.

2. Behov for lovendringer

2.1 Innledning

En av skatte-, avgifts- og tollmyndighetenes viktigste målsetninger er at skatter og avgifter skal fastsettes med korrekt beløp. Denne målsetningen tilsier at en ligning, et avgiftsoppgjør eller et tollvedtak osv. må kunne endres dersom det i ettertid viser seg at det er uriktig.

Samtidig har både borgerne og myndighetene behov for at det settes en grense for hvor lenge det skal være adgang til å endre skatte-, avgifts- og tollfastsettelse. Etter hvert som tiden går må borgerne kunne innrette seg etter at de ikke vil bli pålagt å foreta ytterligere innbetalinger selv om det avdekkes at det opprinnelig ble fastsatt for lite skatt, avgift eller toll. Myndighetene må på sin side kunne beregne statens inntekter med rimelig grad av sikkerhet og bruke ressursene på blant annet å behandle nye selvangivelser, omsetningsoppgaver mv. som kommer inn fra de skatte-, avgifts- og tollpliktige.

De ovennevnte hensynene er ivaretatt ved at det finnes regler om at den fastsatte skatten, merverdiavgiften eller tollene kan korrigeres og tilbakebetales innenfor gitte tidsfrister. Reglene har noe ulik utforming på de tre områdene, men gjelder både når borgeren mener at fastsettelsen er uriktig og når det er myndighetene som tar initiativ til endringen. I ligningsloven er dette regelverket bygget opp slik at det i kapittel 9 er bestemmelser om forvaltningsmessig endring av ligningsvedtak, herunder om klageadgang for skattyter, mens det i § 11-1 og § 11-2 er det gitt bestemmelser om søksmål mot ligningsmyndighetenes vedtak. Normalt vil skattyter først benytte sin klageadgang og ikke gå til søksmål før det er klart at han eller hun ikke oppnår forvaltningsmessig endring.

2.2 Om søksmålsfristbestemmelsene i ligningsloven § 11-1 nr. 4

Ligningsloven § 11-1 nr. 4 har bestemmelser om hvilke frister skattyter må overholde for å gå til søksmål mot ligningsavgjørelser. Bestemmelsene sto tidligere i den gamle skattebetalingsloven § 48 nr. 5.

Det følger av ligningsloven § 11-1 nr. 4 første punktum at skattyter kan gå til sak om prøving av ligningsavgjørelse i inntil seks måneder regnet fra utleggingen av skattelisten eller fra melding om vedtak i endringssak ble sendt skattyteren. Med ligningsavgjørelse menes vedtak truffet av ligningsmyndighetene som regulerer ett eller flere individers plikt til å svare skatt. Vedtaket kan gå ut på at en skattyters formue eller inntekt fastsettes til bestemte beløp, og eventuelt at det skal svares visse tillegg ut over alminnelig formues- og inntektsskatt. Eksempler på slike tillegg er forsinkelsesavgift og tilleggsskatt etter ligningsloven kapittel 10.

Det følger av rettspraksis at søksmålsfristen også gjelder i saker om tilbakebetaling og erstatning når kravet er begrunnet med at ligningsvedtaket er ugyldig eller i strid med loven. Bestemmelsen gjelder derimot ikke dersom de omstendigheter som påberopes som ansvarsbetingende, ligger utenfor selve ligningsvedtaket, jf. Rt. 2006 s. 1265 avsnitt 40 og Rt. 2006 s. 1281 avsnitt 50.

Vedtak som treffes under saksbehandlingen før den endelige ligningsfastsettelsen, eksempelvis et pålegg om utlevering av dokumenter til bruk under ligningsmyndighetenes kontroll, ble ikke regnet som ligningsavgjørelser etter skattebetalingsloven § 48. nr. 5. Det samme må gjelde etter at bestemmelsen ble flyttet til ligningsloven § 11-1 nr. 4, noe som innebærer at søksmålsfristen ikke gjelder for slike vedtak.

Dersom skattyteren oversitter søksmålsfristen, skal saken som hovedregel avvises fra domstolene uten at den realitetsbehandles. Skattyteren kan imidlertid få oppfriskning for fristoversittelsen etter reglene i tvisteloven §§ 16-12 til § 16-14, jf. ligningsloven § 11-4 nr. 4 fjerde punktum.

I sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring kan ligningsavgjørelsen bringes inn til rettslig prøving i inntil tre måneder etter den forføyning som det klages over, selv om søksmålsfristen på seks måneder er løpt ut. Det følger av skattebetalingsloven § 17-1 nr. 5 første og annet punktum at.

2.3 Søksmål i saker om merverdiavgift og toll

Krav om tilbakebetaling av merverdiavgift foreldes etter bestemmelsene i foreldelsesloven. Hovedregelen er at kravet foreldes tre år etter den dagen fordringshaveren (den avgiftspliktige) hadde rett til å kreve oppfyllelse, jf. foreldelsesloven § 2, jf. § 3. Dersom fordringshaveren ikke har gjort fordringen gjeldende fordi han manglet nødvendig kunnskap om fordringen eller skyldneren, inntrer foreldelse likevel tidligst ett år etter at han fikk eller burde skaffet seg slik kunnskap, jf. § 10 nr. 1. Det følger av rettspraksis at den avgiftspliktige ikke har rettslig

interesse i å få prøvet gyldigheten av avgiftsvedtak dersom det er på det rene at tilbakebetalingskravet er foreldet, jf. Rt. 1996 s. 994. Søksmålet skal da avvises.¹ Dette betyr at foreldelseslovens bestemmelser utgjør en skranke for adgangen til å få tilbakebetalt uriktig fastsatt merverdiavgift for tidligere terminer, både når den avgiftspliktige fremmer kravet direkte overfor forvaltningen, og når han eller hun tar ut søksmål for domstolene.

Finansdepartementet sendte 18. desember 2008 på høring et forslag om å endre den rettslige reguleringen av krav om tilbakebetaling av uriktig fastsatt merverdiavgift for tidligere terminer.² Departementet foreslo at det til skal gis bestemmelser i merverdiavgiftsloven § 19-3 om endring av avgiftsoppgjør for tidligere terminer. Mer konkret innebærer forslaget at en avgiftspliktig som hovedregel har krav på endring av uriktige avgiftsoppgjør for terminer som ligger inntil tre år tilbake i tid. Regelverket om oppgjør av pengekravet som oppstår som følge av endringen, står i skattebetalingsloven. Bestemmelsene vil erstatte foreldelsesloven som altså i dag regulerer hvor langt tilbake i tid de avgiftspliktige kan oppnå tilbakebetaling av for mye fastsatt merverdiavgift.

Det følger av rettspraksis at fristene for forvaltningens kompetanse til å endre et ligningsvedtak ikke begrenser adgangen til å få prøvet gyldigheten av vedtaket for domstolene, jf. Rt. 2006 s. 1281 avsnitt 73. Departementet legger til grunn at dersom de foreslåtte bestemmelsene om forvaltningsmessig endring av avgiftsoppgjør vedtas, så er det også på merverdiavgiftsområdet behov for å ha frister for de avgiftspliktiges adgang til å gå til søksmål om gyldigheten av avgiftsoppgjør.

På samme måte er det i tolloven behov for å ha frister for tollskyldnerens adgang til å gå til søksmål mot et tollvedtak som han eller hun mener er uriktig. Tollovgivningen hadde tidligere bestemmelser om hvor langt tilbake i tid tollskyldnerne hadde krav på tilbakebetaling av for mye innbetalt toll, jf. den gamle tolloven § 59 slik denne lød før 1. januar 2008. Dette regelverket er nå erstattet av bestemmelser om forvaltningsmessig endring av tidligere tollvedtak, jf. tolloven § 12-11 og § 12-12³, med tilhørende regler i skattebetalingsloven om oppgjør av pengekravet som oppstår ved endringen. Tolloven har i dag ingen søksmålsfristbestemmelse for tollskyldnere som vil gå til sak om gyldigheten av tollvedtak.

¹ Det er her forutsatt at det er på det rene at tilbakebetalingskravet er foreldet. Hvis foreldesspørsmålet derimot er et tvistetema i saken, må dette avgjøres som et ledd i realitetsbehandlingen. Dersom domstolen i et slik tilfelle kommer til at kravet er foreldet, blir utfallet av saken at staten frifinnes.

² Høringsnotatet er tilgjengelig på Finansdepartementets nettsider: <http://www.regjeringen.no/nb/dep/fin/dok/hoeringer/hoeringsdok/2008/horing-av-forslag-til-bestemmelser-om-re.html?id=540897>

³ Det følger av tolloven § 12-11 og § 12-12 at uriktige tollvedtak skal endres til tollskyldnerens gunst, forutsatt at saken tas opp til endring innen tre år etter fortollingen. Dersom det uriktige vedtaket skyldes feil på tollmyndighetenes side, kan tollmyndighetene endre vedtaket også etter utløpet av treårsfristen.

3. Forslag til søksmålsfristbestemmelser i tolloven og merverdiavgiftsloven

3.1 Innledning

Finansdepartementet foreslår på denne bakgrunn at det i merverdiavgiftsloven og tolloven gis bestemmelser som regulerer innen hvilke frister avgiftspliktige og tollskyldnere kan gå til søksmål dersom de mener at det er fastsatt for mye merverdiavgift eller toll. Det vises til forslag til bestemmelser i merverdiavgiftsloven 2009⁴ § 20-1 nytt tredje ledd- og tolloven ny § 12-14 første ledd.

3.2 Nærmere om departementets forslag

Departementet foreslår at en avgiftspliktig skal kunne gå til søksmål om prøving av avgiftsoppgjør i inntil seks måneder regnet fra utløpet av terminen avgiftsoppgjøret gjelder eller fra melding om vedtak ble sendt den avgiftspliktige, jf. forslag til bestemmelse i merverdiavgiftsloven 2009 § 20-1 nytt tredje ledd første punktum. Med avgiftsoppgjør menes her både oppgjør som er basert på den avgiftspliktiges egen omsetningsoppgave og oppgjør som helt eller delvis bygger på et myndighetsvedtak. Søksmålsfristen regnes fra utløpet av terminen i de tilfellene den avgiftspliktige ønsker å få prøvet gyldigheten av et avgiftsoppgjør som er basert på omsetningsoppgaven som han eller hun selv har levert inn. Fristen regnes fra tidspunktet melding om vedtak ble sendt når den avgiftspliktige angriper et vedtak som avgiftsmyndighetene, herunder Klagenemnda for merverdiavgift, har fattet i medhold av loven. Eksempler på slike vedtak kan være vedtak om at avgiftsoppgjøret fastsettes ved skjønn eller vedtak i sak om endring av tidligere fastsatt avgiftsoppgjør, enten endringssaken tas opp på avgiftsmyndighetenes initiativ eller etter krav fra den avgiftspliktige.

På tollområdet foreslår departementet at en tollskyldner skal kunne gå til søksmål om prøving av tollvedtak innen en frist på seks måneder regnet fra melding om vedtaket er sendt tollskyldneren, jf. forslag til bestemmelse i tolloven § 12-14 første ledd første punktum. Søksmålsfristen vil både omfatte tollvedtak fastsatt gjennom behandling av tollskyldnerens egendeklarerte oppgaver, og vedtak fastsatt av tollmyndighetene i medhold av tolloven, for eksempel § 12-10 og § 12-11. Fristen vil i praksis enten løpe fra tidspunktet det ble sendt melding om at oppgaven er mottatt og lagt til grunn i tollmyndighetenes saksbehandlingssystem (TVINN), eller fra annen melding om vedtak blir sendt tollskyldneren.

Tollmyndighetene bestemmer ofte at tollskyldneren må bruke den administrative klageadgangen fullt ut før han eller hun kan gå til søksmål mot et vedtak, jf. forvaltningsloven § 27 b første punktum. I slike tilfeller kan tollskyldneren likevel gå til søksmål når det er gått seks måneder fra klage første gang ble framsatt, og det ikke skyldes forsømmelse fra klagerens side at klageinstansen avgjørelse ikke foreligger, jf. forvaltningsloven § 27 b annet punktum. Etter departementets vurdering bør søksmålsfristen som foreslås innført i tolloven ikke gjelde i denne typen saker. Når vilkårene i forvaltningsloven § 27 b annet punktum er oppfylt, kan tollskyldneren

⁴ Den nye merverdiavgiftsloven ble vedtatt sommeren 2009 og skal etter planen avløse gjeldende merverdiavgiftslov fra og med 1. januar 2010. I dette høringsnotatet er det bare foreslått bestemmelser i den nye loven.

dermed gå til sak mot førsteinstansvedtaket helt fram til vedtaket fra klageinstansen foreligger, jf. forslag til bestemmelse i tolloven § 12-14 annet ledd. Når melding om vedtaket fra klageinstansen er sendt tollskyldneren, begynner det å løpe en ny søksmålsfrist etter forslaget til § 12-14 første ledd som regulerer adgangen til å angripe *dette* vedtaket.

De foreslåtte fristene på seks måneder er like lange som fristene for å angripe ligningsavgjørelser og vedtak om arbeidsgiveravgift etter ligningsloven. Fristene er to måneder lengre enn fristene som gjelder når myndighetene vil ta ut søksmål mot ligningsavgjørelser eller vedtak fra Klagenemnda for merverdiavgift, jf. ligningsloven § 11-2 nr. 1 og merverdiavgiftsloven § 20-2 tredje ledd.

Når det gjelder overprøving av avgiftsoppgjør og tollvedtak fastsatt på bakgrunn av avgiftssubjektet eller tollskyldnerens ordinære egendeklarte oppgaver, antar departementet at det i mange tilfeller vil være mest praktisk at borgeren først fremmer krav om administrativ endring og deretter går til sak mot endringsvedtaket dersom han eller hun ikke får medhold. Dersom en avgiftspliktig får avslag på et krav om forvaltningsmessig endring som er fremmet innen endringsfristen på tre år, løper det en egen søksmålsfrist på seks måneder for å angripe avslagsvedtaket.

De foreslåtte bestemmelsene forutsetter at søksmålgjenstanden i saker på merverdiavgifts- og tollområdet vil være gyldigheten av avgiftsoppgjøret eller tollvedtaket som den avgiftspliktige eller tollskyldneren ønsker å angripe. Som nevnt i punkt 2 kommer den likelydende søksmålsfristbestemmelsen i ligningsloven § 11-1 nr. 4 også til anvendelse når skattyter fremmer krav om tilbakebetaling og erstatning som er basert på at ligningsvedtaket er uriktig. Departementet legger til grunn at søksmålsfristbestemmelsene i merverdiavgiftsloven og tolloven skal forstås på samme måte. En avgiftspliktig eller en tollskyldner kommer dermed ikke utenom søksmålsfristen utelukkende ved å formulere kravet som en påstand om tilbakebetaling av eller erstatning for uriktig fastsatt merverdiavgift eller toll. Annerledes stiller dette seg dersom det ansvarsbetingende forholdet ligger utenfor selve vedtaket.

Departementet legger til grunn at søksmålsfristbestemmelsene også skal gjelde vedtak som gjelder visse tillegg utover fastsetting av ordinær merverdiavgift og toll. Eksempler på dette er vedtak om ileggelse av tilleggsavgift og tilleggstoll. Vedtak som fattes under saksbehandlingen, eksempelvis vedtak om at en avgiftspliktig eller tollskyldner skal legge fram dokumenter til bruk under ligningsmyndighetenes kontroll, skal derimot ikke omfattes av søksmålsfristen. De foreslåtte bestemmelsene skal dermed også i denne sammenhengen forstås på samme måte som ligningsloven § 11-1 nr. 4.

3.3 Oppfriskning og utvidet søksmålsadgang ved tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring

Departementet foreslår at det skal kunne gis oppfriskning for oversittelse av søksmålsfristen etter reglene i tvisteloven §§ 16-12 til 16-14, jf. forslag til bestemmelser i merverdiavgiftsloven § 20-1 nytt tredje ledd annet punktum og tolloven ny § 12-14 første ledd annet punktum.

Videre går departementet inn for at det etter utløpet av søksmålsfristen likevel skal være adgang rettslig prøving av avgiftsoppgjøret eller vedtaket i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring, jf. forslag til bestemmelser i merverdiavgiftsloven § 20-1 nytt tredje ledd tredje punktum og tolloven ny § 12-14 første ledd tredje punktum. Dette forslaget medfører også at det er behov for en endring av ordlyden i skattebetalingsloven § 17-1 femte ledd.

3.4 Søksmålsfrister ved avvisningsvedtak

På ligningsområdet har det vært reist tvil ved om det løper en egen søksmålsfrist på seks måneder regnet fra det fattes vedtak om å avvise en klage som er fremsatt for sent eller ikke oppfyller noen av de øvrige vilkårene for klagerett i ligningsloven § 9-2, eller om søksmål mot slike vedtak må tas ut innen seks måneder regnet fra den underliggende materielle ligningsavgjørelsen. Høyesterett har i flere saker slått fast at søksmålsfristen i slike tilfeller skal regnes fra den opprinnelige ligningen, jf. eksempelvis Rt. 1991 s. 1396, Rt. 1998 s. 572 og Rt. 2004 s. 1828. Det motsatte standpunktet er imidlertid lagt til grunn i en avgjørelse fra Gulating lagmannsrett 18. januar 2006, jf. utvalget 2006 s. 553.

En av de siste sakene om dette temaet er en avgjørelse fra Borgarting lagmannsrett 15. april 2008, jf. utvalget 2008 s. 875. Saken gjaldt spørsmålet om skattyter kunne gå til sak mot et vedtak som gikk ut på å avvise en anmodning om endring av ligning som var fremmet etter utløpet av endringsfristen på tre år i ligningsloven § 9-6 nr. 2. Staten aksepterte at søksmålet ikke kunne avvises selv om det var gått mer enn seks måneder regnet fra det materielle ligningsvedtaket. Standpunktet var begrunnet med at skattyter ellers ikke ville hatt noen reell mulighet til å få prøvet tolkningen av en lovbestemmelse om grensene for forvaltningens endringskompetanse (§ 9-6 nr. 2 som er til hinder for endring av ligninger som ligger mer enn tre år tilbake i tid). Staten fastholdt imidlertid høyesterettspraksisen som bygger på at det ikke løper noen egen søksmålsfrist for avvisningsvedtak fortsatt er uttrykk for gjeldende rett når vedtaket ikke går ut på å tolke lovbestemmelser som begrenser forvaltningens endringsadgang.

Det vil også på merverdiavgifts- og tollområdet kunne oppstå spørsmål om det er adgang til å gå til søksmål mot vedtak som avviser krav om endring av avgiftsoppgjør eller tollvedtak. Departementet legger i utgangspunktet til grunn at dette spørsmålet må løses på samme som på skatteområdet. Praksisen om adgang til å gå til sak mot avvisningsvedtak etter ligningsloven vil dermed være av betydning. Rettsoppfatningen som det er gjort rede for ovenfor vil innebære at den avgiftspliktige eller tollskyldneren som hovedregel ikke kan gå til søksmål mot avvisningsvedtak dersom det er gått mer enn seks måneder siden det underliggende materielle avgiftsoppgjøret eller tollvedtaket ble fastsatt. Han eller hun kan imidlertid få prøvet avvisningsvedtak som bygger på en tolkning av bestemmelser om grensene for myndighetenes endringskompetanse,

eksempelvis fristbestemmelsene som begrenser endringsadgangen bakover i tid, ved å gå til sak mot vedtaket innen seks måneder.⁵

3.5 Skal domstolene håndheve søksmålsfristen av eget tiltak?

Det har også vært diskutert om det å overholde søksmålsfristen på skatteområdet er en absolutt prosessforutsetning som domstolene skal håndheve av eget tiltak (ex officio), eller om skattemyndighetene kan unnlate å påberope seg søksmålsfristen med den konsekvens at saken prøves selv om den er anlagt etter utløpet av fristen, se eksempelvis Rt. 2006 s. 1281 avsnitt 73.

Slik departementet har tolket det foreliggende rettskildematerialet, er søksmålsfristene en absolutt prosessforutsetning. Dette følger av en upublisert avgjørelse fra Høyesterett 6. juni 1991 og en ny avgjørelse inntatt i Rt. 2009 s. 86. Den sistnevnte saken gjaldt bestemmelsen i skattebetalingsloven 1952 § 48 nr. 5 (gjeldende skattebetalingslov § 17-1 nr. 5). Både skattyter og staten mente her at søksmålsfristen ikke var utløpt, men Høyesterett uttalte at den ikke bundet av partenes syn på dette spørsmålet, jf. premiss 15. Retten foretok deretter en vurdering av hvordan fristbestemmelsen skulle tolkes, jf. premiss 16 ff.

Departementet legger til grunn at spørsmålet om domstolene skal håndheve søksmålsfristen av eget tiltak må løses på samme måte etter de foreslåtte bestemmelsene i merverdiavgiftsloven og tolloven som etter ligningsloven.

3.6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om å innføre søksmålsfrister i merverdiavgiftsloven og tolloven er et ledd i prosess hvor krav om tilbakebetaling av merverdiavgift og toll går fra å være regulert av pengekravsrettslige regler, til å reguleres av bestemmelser om administrativ endring av avgifts- og tollfastsettelse med en tilhørende adgang til å gå til søksmål mot avslag på endringskrav. Den foreslåtte fristbestemmelsen om at de avgiftspliktige kan kreve endring av avgiftsoppgjør tre år bakover i tid, jf. høringsnotatet 18. desember 2008, er den samme som dagens hovedregel om foreldelse av krav på tilbakebetaling av merverdiavgift etter foreldelsesloven § 2. Fristen for å fremme krav om endring av tollvedtak etter tolloven § 12-11 og § 12-12 er også like lang som fristen for å kreve tilbakebetaling etter tolloven § 58, slik denne lød fram til 1. januar 2008. Departementet legger derfor til grunn at omleggingen samlet sett vil ha begrensede økonomiske konsekvenser for de avgiftspliktige og tollskyldnerne, så vel som for myndighetene.

Det må forventes at de avgiftspliktige og tollskyldnerne i en overgangsperiode vil få noe merarbeid ved at de må sette seg inn i og anvende de nye reglene. Samtidig vil det nye regelverket på flere punkter være enklere og mindre kostnadskrevenne å forholde seg til. Et eksempel på dette er at de avgiftspliktige ikke trenger å ta ut søksmål for å avbryte foreldelsesfristen etter foreldelsesloven samtidig som de krever forvaltningsmessig endring av avgiftsoppgjør de mener er uriktige. Det vil være

⁵ Dersom avgiftssubjektet eller tollskyldneren i slike tilfeller vil gå til søksmål mot det underliggende materielle avgiftsoppgjøret eller tollvedtaket, må det likevel skje innen seks månedersfristen som løper fra *dette* ble fastsatt.

tilstrekkelig å fremme endringskravet overfor avgiftsmyndighetene innenfor treårsfristen, og det er først nødvendig å ta ut søksmål innen seks måneder regnet fra tidspunktet myndighetenes sender melding om vedtaket om ikke å ta kravet til følge.

4. Forslag til lovtekst

4.1 Forslag til endringer i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)

§ 17-1 femte ledd tredje punktum skal lyde:

Første og annet punktum gjelder tilsvarende for søksmål etter merverdiavgiftsloven § 20-1 og tolloven § 12-14.

Gjeldende tredje punktum blir nytt fjerde punktum.

4.2 Forslag til endringer i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)

Ny § 12-14 skal lyde:

(1) Søksmål til prøving av tollvedtak må reises innen seks måneder etter at melding om vedtaket ble sendt tollskyldneren. Det kan gis oppreisning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16-12 til 16-14. Etter utløpet av søksmålsfristen gjelder likevel fristen i skattebetalingsloven § 17-1 femte ledd i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring.

(2) Søksmålsfristen i første ledd første punktum gjelder ikke når tollskyldneren går til søksmål mot førsteinstansens vedtak i medhold av forvaltningsloven § 27 b annet punktum.

4.3 Forslag til endringer i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)

§ 20-1 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Søksmål mot staten til prøving av avgiftsoppgjør må reises innen seks måneder etter utløpet av fristen for å levere omsetningsoppgave eller etter at melding om vedtak ble sendt avgiftssubjektet. Det kan gis oppreisning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16-12 til 16-14. Etter utløpet av søksmålsfristen gjelder likevel fristen i skattebetalingsloven § 17-1 femte ledd i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring.